

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821200622
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821200622.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov, matka: A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX-XX, T., zastúpená JUDr. Ľubomírom Kubošom, advokátom so sídlom D. XX, T. a otec: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, T., o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 7P/11/2021-176 zo dňa 09. decembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh matky na striedavú osobnú starostlivosť a na rozšírenie úpravy styku (výrok I. a II.) a rozhodol, že matka je povinná platiť na výživu maloletého sumou vo výške 150,- EUR, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletého, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku (výrok III.), čím zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/53/2015 zo dňa 17.10.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/21/2018 v časti o určení výživného (výrok IV.) a zrušil uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7P/11/2021 zo dňa 12.05.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoP/49/2021 zo dňa 21.09.2021 (výrok V.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok VI.). Pri rozhodovaní vychádzal z čl. 5 v spojení s ust. § 24 ods. 2, § 78 Zákona o rodine a mal za to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na zmenu osobnej starostlivosti o maloletého, keďže finančná situácia matky jej neumožňuje vytvoriť zázemie a stabilitu pre maloleté dieťa. Matka nevie, či bude mať pravidelný mesačný príjem, pričom jej finančne vypomáha rodina, voči ktorej má dlh. Matka tvrdila, že má zvýšené výdavky v sume 65,- eur spojené s prípravou na stretnutie s maloletým, a preto mal za to, že v prípade zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti by sa jej výdavky ohľadom maloletého mnohonásobne zvýšili. Okrem toho aj z pohovoru maloletého, ktorý vykonal úrad - Orgán SPODaSk vyplynulo, že maloletý nesúhlasí so striedavou formou starostlivosti. Zároveň ako nedôvodný považoval aj návrh matky na rozšírenie úpravy styku, nakoľko styk matky s maloletým je podľa aktuálnej úpravy dostatočným. Matka má priestor počas neho vplyvať i na výchovu maloletého. Pri posudzovaní návrhu matky na zníženie výživného voči maloletému vychádzal z majetkových pomerov matky a otca, ako aj z vyjadrenia otca, ktorý súhlasil s určením výživného vo výške 150,- eur bez povinnosti podieľať sa na tvorbe úspor a mal za to, že zníženie výživného je dôvodné len vo vzťahu k tvorbe úspor pre maloletého vo výške 50,- eur. Konštatoval, že v súčasnej dobe nedošlo k takej zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného určeného na bežnú spotrebu. O trovách rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

2) Proti tomuto rozsudku, čo do výrokov I., II. a III., podala v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie matka podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a § 62 ods. 1 CMP a žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že jej návrhu na rozšírenie styku a zníženie výživného vo výške 65,- eur vyhovie, eventuálne aby rozhodnutie zmenil tak, že jej návrhu na určenie striedavej starostlivosti o maloletého vyhovie alebo rozhodnutie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala, že súd pri určení výšky výživného na maloletého dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko výdavky uvedené otcom sú tendenčné a nepravdivé, pričom ich vynakladanie ani nepreukázal. Súd nesprávne prihliadol len na osobnú starostlivosť otca o maloletého. Osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje aj ona. Poukázala na to, že otec je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom nehnuteľností. Určené výživné v sume 150,- eur nezodpovedá jej schopnostiam a majetkovým pomerom. Na výživu je toho času schopná prispievať sumu 65,- eur. Maloletý je vo veku, kedy rozhodnutie súdu o nerozšírení styku s matkou bude mať za následok popieranie jej role. U maloletého je nevyhnutné výchovné pôsobenie oboch rodičov. Uviedla, že má zabezpečené podmienky pre striedavú osobnú starostlivosť o maloletého. Po materiálnej stránke je schopná zabezpečiť maloletému každodenné potreby ako sú stravovanie, bývanie, zdravotné ošetrovanie, a pod.

3) Kolízny opatrovník k odvolaniu matky uviedol, že neodporúča striedavú osobnú starostlivosť, a to aj s poukazom na nesúhlas maloletého, ktorý vyplynul z vykonaného pohovoru. Maloletý sa ešte stále obáva hádok medzi rodičmi, a preto by bolo vhodné styk s matkou ponechať ako je teraz určený. Výšku výživného 150,- eur mesačne považoval za primeranú veku a potrebám maloletého, pričom mal za to, že je v možnostiach matky toto výživné platiť, keďže je zamestnaná v hoteli Tatrawest.

4) K podanému odvolaniu sa vyjadril otec, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Uviedol, že matka nevie posúdiť, aké je to finančne náročné starať sa o maloleté dieťa, keď o maloletého nikdy nejavila veľký záujem a mala ho občas iba cez víkendy a niekedy na jeden až dva dni. Nakoľko matka maloletému za 10 rokov nič podstatné nekúpila, iba hračky a veci, aby si ho získala, tak nemôže tvrdiť, že výživné vo výške 65,- eur je dostačujúce. Byt, ktorý kúpil spolu s manželkou na hypotéku, nikdy nezatajil. Na druhej strane matka si z peňazí, ktoré zarobila v zahraničí, kúpila auto a aj byt a cielene to prepísala na svoju matku, aby sa kvôli zameškanému výživnému vyhla exekúcii. Striedavá starostlivosť by maloletému viac ublížila ako prospela, navyše keď maloletý sám vyjadril s takou úpravou nesúhlas. Matka chce striedavú starostlivosť len preto, aby nemusela platiť výživné. V styku s matkou maloletému nikdy nebránili. Matka pre maloletého nechodí načas, nekontroluje mu úlohy, neučí sa s ním. Uviedol, že v komunikácii s matkou sú problémy, nerešpektuje rozhodnutie súdu, a preto by mohli vzniknúť problémy pri platení výletov, školy, oblečenia a základných potrieb maloletého.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 CSP potvrdil.

6) Úvodom je potrebné poznamenať, že pri úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa jedná o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu (§ 23 ods. 2 CMP), v takomto prípade súd nie je návrhom viazaný. Z tohto dôvodu aj odvolací súd preskúmal tak, ako je vyššie uvedené, všetky výroky napadnutého rozhodnutia, lebo rozsahom odvolania nie je taktiež viazaný (§ 65 CMP).

7) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobnými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

8) Preskúmaním spisového materiálu, ako aj odvolania matky odvolací súd dospel k záveru o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď zamietol návrh matky na striedavú osobnú starostlivosť, ako aj na rozšírenie úpravy styku. V tomto smere súd prvej inštancie správne zistil všetky skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a dospel k správnomu záveru v bodoch 15.-20. odôvodnenia, na ktoré odvolací súd poukazuje. V danom prípade nebol dôvod pre zmenu v osobnej starostlivosti / rozšírenie styku s matkou, a to prihliadnuc na nestabilnú finančnú situáciu matky (keď tvrdila zvýšené výdavky už len titulom realizácie styku s maloletým), na najlepší záujem maloletého, ktorý nesúhlasil so zmenou úpravy, ako aj na skutočnosť, že v starostlivosti otca neboli zistené žiadne nedostatky. Matke je počas styku s

maloletým vytvorený dostatočný priestor na to, aby vplývala na jeho výchovu, pričom takouto úpravou (stretávanie každý týždeň) nie je potlačená ani jej rola matky, ako tvrdila.

9) Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

10) Vychádzajúc z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia po vykonanom dokazovaní postupoval súd prvej inštancie správne, keď zisťoval, či od poslednej úpravy výživného určeného rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/53/2015 zo dňa 17.10.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/21/2018 zo dňa 30.01.2019 došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom, pričom prihliadol na možnosti a schopnosti otca, ako aj možnosti a schopnosti matky a určil výživné v správnej miere, ktorá zodpovedá aj odôvodneným potrebám maloletého. Pri poslednom rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal len z potenciality príjmov matky (keďže bola nezamestnaná), pričom toho času je matka zamestnaná, aj keď nie je isté, či bude mať stabilný príjem. Opísané okolnosti preto neboli schopné privodiť zmenu v tom, aby súd matke znížil vyživovaciu povinnosť ako navrhovala, avšak odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o znížení výživného na maloletého mesačne o 50,- eur, ktorými sa matka podieľala na tvorbe úspor, a to zohľadniac už vyššie spomenutú nestabilnú finančnú situáciu matky, navyše keď otec so znížením výživného na 150,- eur mesačne súhlasil.

11) Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdil.

12) O trovách rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak (v spojení s ust. § 58 CMP, podľa ktorého o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.).

13) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).